

Θέματα προς διαπραγμάτευση

1. Σε ποιο νησί διαδραματίζεται η ιστορία του μυθιστορήματος και σε ποια χρονική στιγμή;
Μπορείτε να προσδιορίσετε αναφέροντας από 2 παραδείγματα μέσα από το κείμενο;
2. Πού εργάζεται η Νικόλ, τι σπουδές έχει κάνει και ποια ειδική αποστολή έχει αναλάβει;
3. Τι πληροφορίες αποκόμισαν η Νικόλ και τα παιδιά για τον Χανς Σουλτς από την επίσκεψή τους στο σπίτι της κυρίας Μαρίας, της πεθεράς του Γιάννη Χαλδαίου;
4. Ποιος είναι τελικά ο θησαυρός της Βαγίας και τι στοιχεία διαθέτουν η Νικόλ και τα παιδιά, για να προσπαθήσουν να τον ανακαλύψουν και με ποιον σκοπό;
5. Ποιες αποτυχημένες προσπάθειες αναζήτησης του θησαυρού έκαναν τα παιδιά (σε ποιες περιοχές);

6. Τελικά, πού αναζήτησαν και βρήκαν τον θησαυρό; Περιγράψτε το σημείο εύρεσής του, την ερμηνεία των στοιχείων που ο Γερμανός έδινε στον χάρτη του και τον τρόπο που τα παιδιά Κατάφεραν να τον βρουν.

7. Επιλέξτε έναν ναό της αρχαιότητας και παρουσιάστε την ιστορία και την αρχιτεκτονική του (μπορείτε να παρουσιάσετε και φωτογραφικό υλικό σε μορφή Power Point)

8. Παρουσιάστε μυθολογικά στοιχεία που σχετίζονται με τον θεό/θεά που λατρευόταν στον ναό της επιλογής σας.

Απαντήσεις:

Το διήγημα μας διαδραματίζεται στο όμορφο νησί της Αίγινας και συγκεκριμένα στο χωριό της Βαγίας περίπου το 1970 διότι διηγούνται την εποχή του πολέμου το 1945 όπου η Ζωή η πρωταγωνίστρια του διηγήματος ήταν μισητή και έπαιζε ανέμελα. Τα συμπεράσματα αυτά τα διαπιστώνουμε από παραδείγματα του κειμένου όπως: <<Στην Αίγινα πάμε φέτος ,κι εσείς;>>, <<Τότε στα χρόνια του πολέμου, είχαμε πολλούς γερμανούς στο νησί.>>

Η Νικόλ ήταν ένα πολύ χαρούμενο κορίτσι που όλα τα παιδιά απόλαμβαναν την παρέα της και ανυπομονούσαν να την συναντήσουν. Είχε τελειώσει σπουδές ψυχολογίας και ήθελε να βρει δουλειά σε σχολείο για να διδάξει, προσωρινά όμως εργαζόταν σ' έναν μεγάλο ψυχίατρο, τον καθηγητή Σπακ, γνωστό του πατέρα της. Δεν είχε χρέη γραμματέως, αλλά είχε καταφέρει να γίνει πολύτιμη βοηθός του. Έτσι ο καθηγητής έχοντας της πολύ εμπιστοσύνη της ανέθεσε μια υπόθεση. Ένας γερμανός την περίοδο του πολέμου του 1945 είχε φιλοξενηθεί στο σπίτι της κυρίας Μαρίας, μιας χήρας που έμενε στην Βαγία και το βράδυ που έφυγε στον δρόμο του πάτησε μια νάρκη που του προκάλεσε μερική αμνησία. Ο γερμανός επισκέπτεται αυτόν τον ψυχίατρο προσπαθώντας να βρει ξανά την μνήμη του έτσι η Νικόλ παίρνει την απόφαση να ταξιδέψει ως την Αίγινα προκειμένου να αποσπάσει πληροφορίες για την κατάσταση του στο παρελθόν.

3. Η Νικόλ και τα παιδιά έπειτα από την επίσκεψή τους στο σπίτι της κυρίας Μαρίας αποκόμοισαν πολλές πληροφορίες για τον Χανς Σουλτς. Στα χρόνια του πολέμου του 1945 οι Γερμανοί είχαν κάνει βάσεις στην Αίγινα και έτσι υπήρχαν πολλοί στην Αίγινα. Στην Βαγία όπου έμενε δεν είχε πολλούς αλλά μόλις είχε παντρέψει την κόρη της και έπειτα έμαθε ότι θα της επιτάξουνε το σπίτι. Στο σπίτι της λοιπόν έφεραν να μείνει τον Χανς που φαινόταν ήρεμο παιδί, δεν έπινε, δεν γλεντοκοπούσε και δεν τους πολυενοχλούσε. Η κυρία Μαρία όμως είχε κομπόδεμα 220 λίρες όπου θα της χρειάζονταν και στην δύσκολη εποχή αυτή του πολέμου ώσπου μια μέρα ο Χανς Σουλτς ανακάλυψε την κρυψώνα τους και την επόμενη μέρα οι λίρες είχαν εξαφανιστεί. Τις είχε πάρει αυτός και το βράδυ θα έφευγε. Μόλις έφτασε βράδυ όλοι με δάκρυα στα μάτια γι' αυτό που είχε συμβεί και δεν μπορούσαν να αντιδράσουν τον αποχαιρέτησαν και ύστερα από δεκαπέντε λεπτά ακούστηκε ένας δυνατός βρόντος, ήταν ο Χανς που είχε πατήσει την νάρκη και τον μετέφεραν αναισθητο. Από τότε η κυρία Μαρία δεν έμαθε τι απέγινε το μόνο που θα της μείνει για πάντα όμως είναι οι δύσκολες μέρες που πέρασαν χάρης αυτόν.

4. Τελικά, ο θησαυρός της Βαγίας θα ήταν οι χαμένες λίρες της κυρίας Μαρίας που είχε κλέψει ο Χανς Σουλτς. Τα στοιχεία που διέθεταν τα παιδιά ήταν ότι θα ήταν απίθανο να ξοδέψει 203 λίρες ο Χανς οπότε σίγουρα κάπου τις είχε κρύψει. Επίσης, διαθέτουν το σημειωματάριό του με τις συγκεκριμένες λέξεις και σκίτσα: επισκοπή, γενέθλια της Παναγίας, τάφος-αφανής-ναός, ένα σχέδιο που μοιάζει με εκκλησία, βροχή-Αιακός, ένα σταυρό και πιο κάτω τον αριθμό 203 που μάλλον εννοούσε τις λίρες. Κι έτσι τα παιδιά σιγά σιγά ανακτούν περισσότερες πληροφορίες και αρχίζει ένα μεγάλο κυνήγι θησαυρού στην Αίγινα.

5. Αρχικά, τα παιδιά μαζί με τους γονείς θέλησαν να επισκεφθούν το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας. Το πρωί λοιπόν πήραν το λεωφορείο από το Μούντι και ξεκίνησαν. Όταν έφτασαν οι μητέρες θέλησαν να πάνε πρώτα στο μοναστήρι και στον Τάφο του Αγίου Νεκταρίου ενώ τα παιδιά στην Επισκοπή κι έτσι χωρίστηκαν. Ψάχνοντας ώρα τα παιδιά μέχρι να αναγνωρίσουν ποια είναι η Επισκοπή όταν φτάνουν γνωρίζουν τον φύλακα όπου τους αναφέρει ένα πηγάδι το οποίο στα γενέθλια της Παναγίας γίνεται μια τελετή και αυτό συνδέεται αυτόματα με τις λέξεις στο ημερολόγιο του Χανς. Έτσι λοιπόν ο Αλέξης και η Ράνια παρέμειναν μέσα στο ιερό και άρχισαν το ψάξιμο όμως εν τέλει δεν βρήκαν τίποτα και απογοητευμένοι γύρισαν πίσω. Το επόμενο πρωί όμως συνομοτούν για ένα σχέδιο εκτός των γονιών τους και εντοπίζουν μια δεξαμενή και έτσι βγάζουν συμπεράσματα ότι οι λίρες είναι κρυμμένες στο Ελλάνιον Όρος και το σαββατοκύριακο που οι γονείς τους θα πάνε εκδρομή στην Μονή θα πάνε να τις ψάξουν. Όταν φθάνει η ημέρα όπου θα πάνε στο Ελλάνιον Όρος ετοιμάζονται από πολύ νωρίς και κάνουν πεζοπορία σε δύσβατα μονοπάτια όπου η Σόφη στραμπουλάει το πόδι της, οι υπόλοιποι συνεχίζουν αν και το αποτέλεσμα είναι απογοητευτικό ωστόσο οι γονείς τους γυρνούν πιο νωρίς και τους καταλαβαίνουν και προσπειούνται ότι δεν θα ξανασχοληθούν με την υπόθεση.

6. Η Λίνα μετά από μερικές σκέψεις που είχε συνθέσει μερικά στοιχεία καταλαβαίνει ότι ο Χανς είχε κρύψει τις λίρες στον Ναό της Αφαιάς. Τα συμπεράσματα αυτά τα διαπίστωσε συγκεντρώνοντας τις παρακάτω πληροφορίες: Σκέφτηκε λοιπόν ότι ο Χανς κλέβει τις λίρες των Χαλδαιών, τις κρύβει κάπου και παίρνει φύλλο πορείας όπου θα φύγει από την Αίγινα γι' αυτό αποχαιρετά τους Χαλδαιούς. Βγαίνει μέσα στη νύχτα, το κρύο και την βροχή και αρχίζει να τρέχει προφανώς για να βρει τις κρυμμένες λίρες. Η Βαγία βρίσκεται στα πόδια ενός βουνού και πάνω στο βουνό βρίσκεται ο Ναός της Αφαιάς όπου υπάρχει μια μεγάλη δεξαμενή κι οι Αρχαίοι μάζευαν την βροχή. Η θεά λεγόταν Άφα, αφανής, Αφαίη. Και οι παρακάτω λέξεις

είναι γραμμένες στο ημερολόγιο του Χανς: Ναός, αφανής, δεξαμενή, βροχή όπου μας οδηγούν στο Ναό της Αφαίας. Έτσι τα παιδιά αποφάσισαν για άλλη μια φορά να κατάρτωση σχέδιο για τον κρυμμένο θησαυρό. Το επόμενο πρωινό, ημέρα Παρασκευή, λέγοντας στους γονείς τους ότι τους ετοιμάζουν μια έκπληξη και δεν θέλουν να την δουν, πήραν από το λιμάνι το πρώτο λεωφορείο που πάει στην Αφαία. Μόλις έφτασαν, η Νικόλ πλήρωσε τα εισιτήρια και η Λίνα φώναξε ότι θα τους περιμένει στην είσοδο σε μια καρέκλα δίπλα με τον φύλακα. Η Λίνα άρχισε να απασχολεί τον φύλακα με διάφορες ερωτήσεις, η Νικόλ με τον Αλέξη και την Ράνια έτρεξαν προς την δεξαμενή ενώ ο Κλου, ο Άγγελος και η Σόφη πήγαν να ξεναγήσουν τους τουρίστες. Ο Αλέξης έδεσε την σκάλα σε συνεργασία με την Νικόλ και κατέβηκε στην δεξαμενή για να ψάξει τις λίρες. Ο Αλέξης ψάχνοντας βλέπει στο βάθος ένα κουτί, το κουτί με τις λίρες οι οποίες λαμπύριζαν και φαινόταν από μακριά! Όλοι ήταν συγκινημένοι που επιτέλους βρήκαν τις λίρες της κυρίας Μαρίας και ήταν έτοιμοι να το ανακοινώσουν στους γονείς τους.

7. Ο **ναός του Επικουρίου Απόλλωνα** στις Βάσσες της [Φιγαλείας](#) είναι ένας από τους σπουδαιότερους και επιβλητικότερους της αρχαιότητας. Αφιερώθηκε από τους Φιγαλείς στον [Απόλλωνα](#) διότι τους βοήθησε να ξεπεράσουν μια επιδημία πανώλης. Ο ναός υψώνεται στα 1.130 μέτρα, στο κέντρο της [Πελοποννήσου](#), πάνω στα βουνά μεταξύ [Ηλείας](#), [Αρκαδίας](#) και [Μεσσηνίας](#). Ο ναός ανεγέρθηκε το δεύτερο μισό του 5ου αιώνα π.χ. (420-410 π.Χ;) και αποδίδεται στον [Ικτίνο](#), τον αρχιτέκτονα του Παρθενώνα.

Ο κλασικός ναός είναι θεμελιωμένος πάνω στο φυσικό βράχο του όρους Κωτιλίου σε ειδικά διαμορφωμένο γήπεδο. Η τοποθεσία του ναού ονομαζόταν

στην αρχαιότητα Βάσσαι (μικρές κοιλάδες) και φιλοξενούσε από τον 7ο αιώνα π.Χ.

ιερό του Απόλλωνος Βασσίτα που είχαν ιδρύσει οι γειτονικοί Φιγαλείς, οι οποίοι

λάτρευαν τον θεό με την προσωνυμία Επικούριος δηλαδή βοηθός, συμπαραστάτης

στον πόλεμο ή στην αρρώστια. Ο πρώτος ναός γνώρισε και μεταγενέστερες φάσεις, γύρω

στο 600 και γύρω στο 500 π.Χ. , από τις οποίες σώζονται πολυάριθμα αρχιτεκτονικά μέλη.Ο αρχαίος περιηγητής Παυσανίας που τον

επισκέφθηκε, τον θεώρησε δεύτερο, μετά τον της Τεγέας, ναό της Πελοποννήσου "ἔς κάλλος καὶ τῆς ἁρμονίας ἕνεκα". Ο ναός ξεχωρίζει από

τους υπολοίπους κλασικούς ναούς της αρχαιότητας γιατί δεν έχει ανατολικομεσημβρινό προσανατολισμό αλλά είναι κατασκευασμένος με

διεύθυνση από βορά προς νότο λόγω οικονομίας του χώρου ή για λατρευτικούς λόγους που συνδέονται με τις παραδόσεις των Αρκάδων

μιας και άλλοι ναοί της περιοχής φέρουν ίδιο προσανατολισμό.

Ευτυχία Αντωνοπούλου
Στελίνα Αθανασοπούλου
κ' Ευαγγελία Γραμματικού